ବଚ୍ଛାରାମ ଦତ୍ତ ପାଟିଲ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣେ

ବନାମ

ବିଶ୍ୱନାଥ ପୁଣ୍ଡଲିକ ପାଟିଲ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

1956
ସେପ୍ଟେମ୍ବର 20

[ଜଗନ୍ନାଧଦାସ, ଭେଙ୍କଟରାମା ଆୟର, ବି. ପି. ସିହ୍ନା ଏବଂ ଏସ୍. କେ. ଦାସ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିବୃନ୍ଦ]

ୱତନ ଜମି-ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୁନରୁଦ୍ଧାର-ସେବା ସହିତ ଅବ୍ୟାହତି ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ଆଦାୟ ପ୍ରଦାନ କରିବା-ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଜପ୍ତି ସନାଦି ଇନାମ ଜମି ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଜମି-ୱତନ ଜମିର ଗୁଣବତ୍ତା ବଜାୟ ରଖେ କି ?

କେତେକ ଜମି ଯାହା ମୂଳରୁ ୱତନ ଜମି ଥିଲା, ପ୍ରଦାନ କରାଯାଉଥିବା ସେବା ଅବ୍ୟାହତି ଦେବା ପରେ ସରକାର ପୁନର୍ବାର ପୁନରୁଦ୍ଧାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ତା'ଉପରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ଆଦାୟ କରାଯାଇଥିଲା । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଏହି ଜମିକୁ "ଜପ୍ତି ସନଦି ଇନାମ" ଜମି ଭାବେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଥିଲା ।

ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଗଲା ଯେ, ଏହି ଜମିଗୁଡ଼ିକ ୱାତନ ଜମି ଭାବେ ନିଜର ଗୁଣବତ୍ତା ହରାଇଦେଇଥିଲା ଏବଂ ଜମି ଧାରକଙ୍କ ରାୟତୱାରୀ ଜମି ପାଲଟି ଯାଇଥିଲା ।

ରାମିଜ୍ୟାବୀ ମୁକୁମ ସାହେବ ବନାମ ଗୁଡୁସାହିବ, (54 Bom ଏଲ. ଆର. 405) ଅନୁମୋଦିତ ହେଲା ।

ଜପ୍ତି ସନଦି ଇନାମ ଜମି ଭାବେ ଏହି ଜମିକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ଏହି ଜମିଗୁଡ଼ିକ ଏକଦା ସନଦ ଆଧାରରେ ଇନାମ ଅନୁଦାନର ବିଷୟ ଥିଲା ଏବଂ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୁନଃ ଆରମ୍ଭ କିମ୍ବା ଜବତ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ରାୟତୱାରୀ ଅଧିକାର ଭାବରେ ଧାରକଙ୍କ ହାତରେ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯାଇଛି ।

ସରକାର ପ୍ରଦାନ କରାଯିବାକୁ ଥିବା ସେବାଗୁଡ଼ିକର ବିନିମୟ କରିପାରିବେ ଏବଂ ଏହା ପରେ ଏହା ୱତନ ଜମିର ଧାରକ ଏବଂ ସରକାର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତିବଦଳ ସମୟରେ ହୋଇଥିବା ଚୁକ୍ତିର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବ ଯେ ଜମିଗୁଡ଼ିକ ୱତନ ଜମି ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କର ଗୁଣବତ୍ତା ବଜାୟ ରଖିବେ କି ନାହିଁ ।

1956
ବଚ୍ଛାରାମ ଦତ୍ତ
ପାଟିଲ ଏବଂ
ଅନ୍ୟଜଣେ
ବନାମ
ବିଶ୍ୱନାଥ
ପୁଣ୍ଡଲିକ ପାଟିଲ
ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ
ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ସିହ୍ନା

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକରିତା: ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 249/1953 ।

ମକଦ୍ଦମା ସଂଖ୍ୟା 360/1945ରେ ବେଲଗାଓଁ ସ୍ଥିତ ଦୌରା ଖଣ୍ଡର ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟାଧୀଶଙ୍କ 1946 ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର 28 ତାରିଖର ଡିକ୍ରୀରୁ ଉଦ୍ଭୂତ ମୂଳ ଡିକ୍ରୀ ଉପରେ, ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟାଧୀଶଙ୍କ 1946 ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର 28 ତାରିଖର ଡିକ୍ରୀରୁ ଉଦ୍ଭୂତ ମୂଳ ଡିକ୍ରୀ ଉପରେ, ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 23/1947ରେ 1949 ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର 1 ତାରିଖ ଦିନ ବମ୍ବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟଳୟଙ୍କର ରାୟ ଏବଂ ଡିକ୍ରୀରୁ ଜାତ ଆବେଦନ ଉପରେ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏ. ସି. ଡାଭେଙ୍କ ପାଇଁ କେ. ଆର. ବେଙ୍ଗେରୀ, ଜେ. ବି. ଦାଦାଚାଞ୍ଜି ଏବଂ ଶ୍ରୀ ନାରାୟଣ ଆଣ୍ଡଲି ।

ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ଏଚ. ବି. ଦାତାର ଏବଂ ନୌନୀତ ଲାଲ ।

1956 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 20 ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ସିହ୍ନା - ଏହା ବମ୍ବେ ନ୍ୟାୟପାଳିକାଙ୍କ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ସେହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏକ ଦୁଇ ଜଣିଆ ନ୍ୟାୟାଧୀଶଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠର ନିର୍ଣ୍ଣୟରୁ ଏକ ଆବେଦନ ଯାହା ବିବାଦର ବିଷୟ ଭାବରେ ଅର୍ଜି ସହିତ ସଂଲଗ୍ନ ସମ୍ପତ୍ତି ତାଲିକାରେ ପ୍ରସଙ୍ଗ 3,4 ଏବଂ 6 ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ବିପରୀତ କରିଛି । ବିବାଦରେ ଥିବା ସମ୍ପତ୍ତିର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରସଙ୍ଗ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିମ୍ନ ଅଦାଲତମାନେ ସମକାଳୀନ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ରାୟର ସେହି ଅଂଶ ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ବିବାଦରେ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ବିବାଦରେ ଥିବା ଉପରୋକ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତିର ତିନୋଟି ପ୍ରସଙ୍ଗ ମୂଳ ବାଦୀ 2 ଏବଂ 3 ଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ୱତନ୍ ସମ୍ପତ୍ତି ଭାବରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ତୃତୀୟ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଆବେଦନ ଉପରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କେବଳ ସେହି ତିନୋଟି ପ୍ରସଙ୍ଗ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିଚାର କରୁଥିବା ଅଦାଲତର ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଓଲଟାଇ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଅଭିଯୋଗ ସମ୍ପତ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅବଶିଷ୍ଟ ବିଚାର କରୁଥିବା ଅଦାଲତର ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରିଥିଲେ ।

ସଂବଧିତ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ଜଣେ ଶ୍ରୀମନ୍ତ ଯିଏ, 1941 ମସିହା ନଭେମ୍ବର 23ରେ ତାଙ୍କ ଜୀବିତ ପତ୍ନୀ ରାଧାବାଈଙ୍କୁ ଛାଡି ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ । ରାଧାବାଈ 1945 ମସିହା ମେ ମାସ 9 ତାରିଖରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ, ଗୋଟିଏ ପଟେ ଏହି ଅଦାଲତରେ ଆବେଦନକାରୀ 2 ଏବଂ 3 ବାଦୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ପ୍ରତିବାଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିବାଦ ସୃଷ୍ଟି

ହୋଇଥିଲା, ଯେଉଁମାନେ ରାଧାବାଈଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା କଥିତ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ଆଧାରରେ ଦାବି କରିଥିଲେ । ପ୍ରଥମ ବାଦୀ ବର୍ତ୍ତମାନ ନିମ୍ନ ଅଦାଲତମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମକାଳୀନ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ଚିତ୍ରରୁ ବାହାରେ ଅଛନ୍ତି ଯେ ତାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ମିଳିଥିବା ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ଆଧାରରେ ସଂବଧିତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଛାଡିଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ତାଙ୍କର କୌଣସି ଅଧିକାର ନାହିଁ, ଯେହେତୁ ତାଙ୍କର ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ସମ୍ପତ୍ତି ପ୍ରକୃତ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନକାରୀ ବାଦୀ 2 ଏବଂ 3, ଶ୍ରୀମନ୍ତଙ୍କ ବଂଶଗତ ସମ୍ପର୍କଙ୍କ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ ଥିଲା । 1886 ର ବମ୍ବେ ଅଧିନିୟମ V ର ପୂର୍ବୋକ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ଶ୍ରୀମନ୍ତଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତି, ଯେତେଦୂର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା ୱତନ ଜମି ସହିତ ଜଡିତ, ବାଦୀ 2 ଏବଂ 3 ଉପରେ ନିହିତ । ଯଦି ପ୍ରତିବାଦୀ 2 କିମ୍ବା ପ୍ରତିବାଦୀ 3 ରାଧାବାଇଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ କଥିତ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣକୁ ପ୍ରମାଣିତ କରିଥାନ୍ତେ, ତେବେ ଏହିପରି ବାଦୀ 2 ଏବଂ 3 ପରି ବଂଶଗତ ସମ୍ପର୍କୀୟକୁ ବାଦ ଦେଇ ସେ ସଂବଧିତ ବ୍ୟକ୍ତିର ପୋଷ୍ୟ ପୁତ୍ର ଭାବରେ ସମ୍ପତ୍ତି ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହୋଇଥାନ୍ତେ । କିନ୍ତୁ ନିମ୍ନରେ ଥିବା ଉଭୟ ଅଦାଲତ ଏକାସାଙ୍ଗରେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଛନ୍ତି ଯେ ଦୁଇ ପ୍ରତିବାଦୀ 2 ଏବଂ 3 ଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ବି ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯଥାକ୍ରମେ ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିବା ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣକୁ ପ୍ରମାଣ କରିବାରେ ସଫଳ ହୋଇନାହାଁନ୍ତି । ବିଚାର କରୁଥିବା ଅଦାଲତ *ବିବାଦରେ* ଥିବା ସମ୍ପତ୍ତିର ସମସ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉପରେ ଅନ୍ୟ ଏକ ମୌଳିକ ରାୟ ଦେଇଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ସେହି ତିନୋଟି ପ୍ରସଙ୍ଗ ବି ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲା, ଯାହା ଉପରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ମକଦ୍ଦମା ଅନୁସାରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ବିବାଦରେ ଥିବା ଏକମାତ୍ର ସମ୍ପତ୍ତି, ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ଯେ ଏଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ୱତନ୍ ସମ୍ପତ୍ତି ଥିଲା ଯାହା ଅବଶିଷ୍ଟ ଅଭିଯୋଗ ସମ୍ପତ୍ତି ପରି ଉପରୋକ୍ତ ମକଦ୍ଦମା ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନକାରୀ ଯଥା, ବାଦୀ 2 ଏବଂ 3 ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ସୂତ୍ରରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲେ, । ଆବେଦନ ଉପରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟଳୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ ବିବାଦରେ ଥିବା ସମ୍ପତ୍ତିର ତିନୋଟି ପ୍ରସଙ୍ଗ, ଯଦିଓ ମୂଳତଃ ୱାଟାନ୍ ସମ୍ପତ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ଗୁଣବତ୍ତା ହରାଇଛି କାରଣ ସେବା ଅବ୍ୟାହତି କରିବା ପରେ ଏବଂ ସେହି ଜମି ଉପରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ଆଦାୟ କରିବା ପରେ ସରକାର ସେଗୁଡିକୁ ପୁନଃଉଦ୍ଧାର କରିଥିଲେ । ନିମ୍ନ ଅଦାଲତଗୁଡ଼ିକର ନଥିରେ ସେହି ଜମିକୁ "ଜପ୍ତି ସନାଦି ଇନାମ ଜମି" ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି ଏବଂ ଏହି ନାମରେ ହିଁ ଆମେ ଏହି ରାୟ ସମୟରେ ବିବାଦୀୟ ଜମି ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବୁ ।

ଏହିପରି ଜଣାପଡ଼ିବ ଯେ ବିବାଦଟି ଏହି ପ୍ରଶ୍ନକୁ ସଂକୁଚିତ କରିଛି ଯେ ଜପ୍ତି ସନାଦି ଇନାମ ଜମି ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଶ୍ଚିତ ୱାଟାନ ଜମି ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କର ଚରିତ୍ର ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଜାୟ ରଖିଛି କି, କିମ୍ବା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟଳୟ ଦ୍ୱାରା ନିଷ୍ପତ୍ତି ଅନୁଯାୟୀ ଘଟିଥିବା ଘଟଣାଗୁଡ଼ିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ସେମାନଙ୍କର ଚରିତ୍ର ହରାଇଛି । ଏହା ବିବାଦୀୟ ନୁହେଁ ଯେ ପୂର୍ବ

ମାମଲାରେ ବାଦୀ-ଆବେଦନକାରୀମାନେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ନାମରେ ନାମିତ ହେବେ, ଯେପରି ସେମାନେ ବିବାଦରେ ଥିବା ଅବଶିଷ୍ଟ ସମ୍ପତ୍ତି ପାଇଁ ହକ୍ଦାର ବୋଲି ବିଚାର କରାଯାଇଛି, ଯାହା ସ୍ୱୀକାର୍ଯ୍ୟ ଭାବେ ୱତନ୍ ଜମି ଥିଲା । ଏହା ସମାନ ଭାବରେ ନିର୍ବିବାଦିତ ଯେ ଯଦି ଜପ୍ତି ସନାଦି ଇନାମ ଜମି ଆଉ ୱତନ ଜମି ନୁହେଁ, ତେବେ ଏହି ଆବେଦନ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ବିଫଳ ହେବ I ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ନିମ୍ନରେ ଥିବା ଉଭୟ ଅଦାଲତ ସେମାନଙ୍କ ମନ୍ତବ୍ୟରେ ଅବଶ୍ୟ ଅପ୍ରକଟ ରହିଛନ୍ତି । ନିମ୍ନୋକ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ସହିତ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ସେଗୁଡିକୁ ୱତନ ଜମି ବୋଲି କହିଛନ୍ତି :-

"କ୍ରମିକ ସଂଖ୍ୟା 3,4 ଏବଂ 6 ରେ ଥିବା ଜମି ହେଉଛି ଜପ୍ତି ସନାଦି ଜମି |ଅସ୍ଥାୟୀ ଭାବେ ସେବା ଅବ୍ୟାହତି କରାଯିବା ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ଲାଗୁ କରାଯିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ସେମାନେ ଏବେବି ସନାଦି ଜମିର ଚରିତ୍ର ବଜାୟ ରଖିଛନ୍ତି । ସନଦି ଜମିକୁ ୱାଟାନ ଅଧିନିୟମ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ୱତନ ଜମି ବୋଲି ଧରାଯାଇଛି ।"

ବିଚାର କରୁଥିବା ଅଦାଲତ କୌଣସି ବୈଧାନିକ ନିୟମ କିମ୍ବା ପୂର୍ବ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହାର ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ସମର୍ଥନ କରିବାକୁ କୌଣସି ପ୍ରୟାସ କରିନାହାଁନ୍ତି । ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ନିମ୍ନ ଅଦାଲତ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନକୁ ଏହି ଶବ୍ଦରେ ସମାଧାନ କରିଛନ୍ତି :-

" ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଏହା ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଉଛି ଯେ ବିଚାର କରୁଥିବା ବିଦ୍ୱାନ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣକୁ ସମର୍ଥନ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ, ଯେ ଏହି ସେବାଗୁଡିକ ଅସ୍ଥାୟୀ ଭାବରେ ସରକାର ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଯଦି, ତେଣୁ, ଖତିୟାନ ଦର୍ଶାଏ ଯେ ହେଉଛି ଏହି ଜମି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆକଳନ ଆଦାୟ କରାଯାଉଛି, ଏବଂ ସେହି ସେବା ସମ୍ପାଦନ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଜପ୍ତି ସନାଦି ଇନାମ ଜମି ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି, ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ସେଗୁଡ଼ିକ ଏକଦା ସନାଦି ଜମି ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୁନଃ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି, ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଅନୁସରଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ଏହି ଜମିଗୁଡ଼ିକ ସନାଦି ଭୋଗଦଖଲ ଜମି ହୋଇ ନାହିଁ ଏବଂ ରୟତି ସ୍ୱତ୍ୱ ଅଧିକାରରେ ରହିଛି ।"

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ ଦୃଢ ଭାବରେ ଯୁକ୍ତି କରିଛନ୍ତି ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ଭୁଲ କରିଥିଲେ ଯେ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଜମି ୱତନ୍ ଜମି ହେବା ଶେଷ ହୋଇଯାଇଥିଲା

କାରଣ କେବଳ ସେମାନଙ୍କୁ ସଂଲଗ୍ନ ସେବା ଅବ୍ୟାହତି କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ତର୍କ ବମ୍ବେ ବଂଶାନୁଗତ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଅଧିନିୟମ (ବମ୍ବେ ଅଧିନିୟମ III), 1874ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉପରେ ଆଧାରିତ ଥିଲା । ତେଣୁ ନଜିର ବ୍ୟତୀତ, ଆମକୁ ସେହି ଅଧିନିୟମ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ଯାଞ୍ଚ କରିବାକୁ ପଡିବ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ସମର୍ଥନ କରେ କି ନାହିଁ ତାହା ସ୍ଥିର କରାଯାଇପାରିବ । ଧାରା 4 ରେ, "ୱତନ ସମ୍ପତ୍ତି", "ବଂଶାନୁଗତ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ" ଏବଂ "ୱତନ" କୁ ନିମ୍ନମତେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଛି । -

" 'ୱତନ୍ ସମ୍ପତ୍ତି' ର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଏକ ବଂଶାନୁଗତ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ସହିତ ଜଡିତ କର୍ତ୍ତବ୍ୟର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ପାଇଁ ପାରିଶ୍ରମିକ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ଧାରଣ କରାଯାଇଥିବା, ଅର୍ଜିତ କିମ୍ବା ନିଯୁକ୍ତ ସ୍ଥାବର କିମ୍ବା ଅସ୍ଥାବର ସମ୍ପତ୍ତି | ଏଥିରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟରେ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ, ଅର୍ଥ କିମ୍ବା ଦ୍ରବ୍ୟରେ, ପ୍ରଥାଗତ ଶୁଳ୍କ କିମ୍ବା ଅଧିଲାଭ ଆଦାୟ କରିବାର ଅଧିକାର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ । ଏଥିରେ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱେଚ୍ଛାରେ କରାଯାଇଥିବା ମୂଳ ୱତନ୍ ସମ୍ପତ୍ତି ସହ ନଗଦ ଦେୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଏବଂ ସମୟ ସମୟରେ ସଂଶୋଧନ କିମ୍ବା ଉଠାଣ ବିଷୟ ଅଟେ |

'ବଂଶାନୁକ୍ରମିକ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟର' ଅର୍ଥ ହେଉଛି ପ୍ରଶାସନ କିମ୍ବା ସାର୍ବଜନୀନ ରାଜସ୍ୱ ସଂଗ୍ରହ, କିମ୍ବା ଗ୍ରାମ ପୋଲିସ ସହିତ ଜଡିତ କର୍ତ୍ତବ୍ୟର କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ ପାଇଁ, କିମ୍ବା ସୀମାର ସମାଧାନ, କିମ୍ବା ନାଗରିକ ପ୍ରଶାସନର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ପାଇଁ ବଂଶାନୁକ୍ରମିକ ଭାବରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ |

ଏହି ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟାଳୟକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରେ ଯେଉଁଠାରେ ମୂଳତଃ ଏହା ସହିତ ଜଡିତ ସେବା ଦାବି କରିବା ବନ୍ଦ କରିଦେଇଛି |

ୱାତାନ-ସମ୍ପତ୍ତି, ଯଦି କିଛି ଥାଏ, ଏବଂ ବଂଶାନୁଗତ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଜଡିତ ଅଧିକାର ଏବଂ ବିଶେଷାଧିକାର ମିଳିତ ଭାବରେ ୱତନ ଗଠନ କରେ |"

ଏହି ସଂଜ୍ଞାଗୁଡ଼ିକରୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଛି ଯେ ଏକ ୱତନ୍ ରହିବା ପାଇଁ ଏହା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ଏକ ବଂଶାନୁକ୍ରମିକ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଏବଂ ୱାଟାନ୍ ସମ୍ପତ୍ତି ରହିବା ଉଚିତ ଯାହା ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ସହିତ ଜଡିତ କର୍ତ୍ତବ୍ୟର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ପାଇଁ ପାରିଶ୍ରମିକ ଭାବରେ "ୱତନ୍ ଦାର " କୁ ନ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଏ | କିନ୍ତୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଛି ଯେ ଏହା ଏକ ସାଧାରଣ ଆଧାର ଯେ ସନାଦି ଇନାମ ଜମି ଏକଦା ୱତନ ସମ୍ପତ୍ତି ଥିଲା ଏବଂ ଥରେ ସମ୍ପତ୍ତି ଇନାମ ଜମିର ଚରିତ୍ରରେ

1956
ବଚ୍ଛାରାମ ଦତ୍ତ
ପାଟିଲ ଏବଂ
ଅନ୍ୟଜଣେ
ବନାମ
ବିଶ୍ୱନାଥ
ପୁଣ୍ଡଲିକ ପାଟିଲ
ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ
ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ସିହ୍ନା

ପ୍ରଭାବିତ ହେବା ପରେ, ସେମାନେ ସେହି ଚରିତ୍ର ବହନ କରିବା ଜାରି ରଖିଛନ୍ତି, କାରଣ ସରକାର ସେମାନଙ୍କର ଚରିତ୍ର ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ କୌଣସି ଆଇନ ଦ୍ୱାରା ଅଧିକୃତ ହୋଇ ନାହାଁନ୍ତି | ଏହି ବ୍ୟାପକ ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ସିଧାସଳଖ ସମର୍ଥନ କରୁଥିବା କୌଣସି ପୂର୍ବ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ କିମ୍ବା ବୈଧାନିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଆମ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଅଣାଯାଇନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଧାରା 15 ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରତି ଆମର ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରାଯାଇଥିଲା ଯାହା ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ପାଇଁ ସେବା ହ୍ରାସ କରିବା ଏବଂ ୱତନ ଧାରକ ତଥା ତାଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଏବଂ ସ୍ଥାୟୀତ୍ୱର ଆଗାମୀ ପିଢୀମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱରୁ ଯେତେଦୂର ସମ୍ମତ ମୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦେଇଥାଏ । ଯଦି ଆମେ ଧାରା 15 ଉପରେ ଆଧାରିତ ତର୍କକୁ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ସକ୍ଷମ ହୋଇଛୁ, ତେବେ ଏହା ବୁଝାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ପ୍ରଶ୍ନରେ ଥିବା ୱତନ୍ ଜମି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେବା ହ୍ରାସ କରାଯାଇଥାଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ସେବାର ପରିବର୍ତ୍ତନ ପରେ ମଧ୍ୟ ୱତନ୍ ରହିଲା ଏବଂ ଜମି ୱତନ୍ ଜମିର ଚରିତ୍ର ବଜାୟ ରଖିଲା | ଏହି ତର୍କ ଅନୁମାନ କରେ ଯେ ସେବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଚିରଚିରସ୍ଥାୟୀତ୍ୱ ଭାବରେ ଅବ୍ୟାହତି ହେବା ପରେ ମଧ୍ୟ, ଜମିର ୱତନ୍ ଚରିତ୍ର ଜାରି ରହିଲା | ତାହା ହେଉଛି ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିବା । ଅଧିକନ୍ତୁ, ଧାରା 15 ର ଖଣ୍ଡ (1) "ଏପରି ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଉପରେ, ଏହି ଅଧିନିୟମ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସହିତ ସୁସଂଗତ ହେଉ କିମ୍ବା ନ ହେଉ, ଯାହା ଜିଲ୍ଲାପାଳ ଏବଂ ଏହିପରି ଧାରକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସହମତି ଲାଭ କରିପାରେ" । ତେଣୁ ଯେଉଁ ଜମିର ମାଲିକ ଏକଦା ବତନର ଅଂଶବିଶେଷ ଥିଲେ ଏବଂ ବିନିମୟ ସମୟରେ ସରକାରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ସର୍ତ୍ତଗୁଡ଼ିକ ସ୍ଥିର କରାଯାଉଥିଲା ତାହା ଏତେ ପ୍ରକାରର ହୋଇପାରେ ଯେ କେତେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଜମିର ବତନ ଚରିତ୍ର ବଜାୟ ରହିପାରେ, ଅନ୍ୟଗୁଡାକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସହମତି ହୋଇଥିବା ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ସେହି ଚରିତ୍ରର ସମାପ୍ତି ଉପରେ ବିଚାର କରିଥାଏ । ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ, ଖତିୟାନର ଲେଖ ବ୍ୟତୀତ, ଆମ ପାଖରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ ଯାହା ସୂଚିତ କରେ ଯେ କେଉଁ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଉପରେ ସେବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଥାୟୀତ୍ୱ ଭାବରେ ଅବ୍ୟାହତି କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେହି ଜମି ଉପରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କରାଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ ନିମ୍ନୋକ୍ତ ଅଦାଲତଗୁଡ଼ିକର ନିଷ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ଏହା ସ୍ୱଷ୍ଟ ହୋଇନାହିଁ ଯେ ପ୍ରଶ୍ନରେ ଥିବା ସମ୍ପୃକ୍ତ ଜମିର ଅଧିକାର ସହ ଜଡ଼ିତ ଏପରି କୌଣସି ସର୍ତ୍ତ ଥିଲା ଯାହା ମୂଳ ୱତନ ଭୋଗଦଖଲ ଜାରି ରଖିବା ସହିତ ସୁସଂଗତ ହୋଇପାରେ । ଧାରକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଥାଗତ ସେବାର କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ ପାଇଁ କ୍ଷମା ଦିଆଯିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଏପରି ଏକ ମାମଲାର କଳ୍ପନା କରିବା ସମ୍ଭବ, ଯେଉଁଥିରେ ସହମତ ହୋଇଥିବା ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ୱତନ କାର୍ଯ୍ୟକାଳ ଜାରି ରଖିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ, ଏହା

1956
ବଚ୍ଛାରାମ ଦତ୍ତ ପାଟିଲ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ବନାମ ବିଶ୍ୱନାଥ ପୁଣ୍ଡଲିକ ପାଟିଲ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ
ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ସିହ୍ନା

ହୋଇପାରେ ଯେ ସେବା ପ୍ରଦାନ କରିବା ପରେ ଜମିର ୱତନ୍ ଚରିତ୍ରକୁ ଜାରି ରଖିବା ପାଇଁ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ସର୍ତ୍ତ ସହମତି ହୋଇନଥିଲା ।

ନିମ୍ନସ୍ଥ ଅଦାଲତଗୁଡ଼ିକର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଅନୁଯାୟୀ, ଆଉ କୌଣସି ବଂଶାନୁଗତ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ନଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ ୱତନ ସମ୍ପତ୍ତିର ଉପଭୋଗ ଅଧିକାର କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି କାରଣରୁ କୌଣସି ସେବା ପାଇଁ ପାରିଶ୍ରମିକ ପ୍ରଦାନ କରିବାର ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିନଥିଲା । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ, ଧାରା 22ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ପୂର୍ବାନୁମାନ କରେ ଯେ ଏକ ୱତନ ଆଂଶିକ କିମ୍ବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଅଚଳ ହୋଇପାରେ କିମ୍ବା ଜବତ ହୋଇପାରେ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟଥା ବିଧି ସମ୍ମତ ଭାବରେ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୁନଃ ଆରମ୍ଭ ହୋଇପାରେ ଏବଂ ଏହିପରି କ୍ଷେତ୍ରରେ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ନୂତନ ଭାବରେ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା ୱତନ୍ ସହ ଏପରି ଜମିକୁ ସଂଲଗ୍ନ କରିବା ସରକାରଙ୍କ ପାଇଁ ବୈଧ | ତେଣୁ, ଏହା ଯୁକ୍ତି କରିବା ଅସମ୍ଭବ ଯେ ୱତନ୍ ଜମିର ୱତନ୍ ଚରିତ୍ରକୁ ନଷ୍ଟ କରିବାର କ୍ଷମତା ସରକାରଙ୍କ ପାଖରେ ନାହିଁ । ଏପରି ତର୍କ ଆଇନଗତ ସ୍ଥିତିକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଅଣଦେଖା କରେ ଯେ ଜଣେ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଯାହାଙ୍କର ଏକ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ସୃଷ୍ଟି କରିବାର କ୍ଷମତା ଅଛି ଏବଂ ନଗଦ କିମ୍ବା ପ୍ରକାରର ପାରିଶ୍ରମିକ ପ୍ରଦାନ କରିବାର କ୍ଷମତା ଏବଂ ଅନୁଦାନ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବାର କ୍ଷମତା ମଧ୍ୟ ଅଛି, ଏବଂ ଏହିପରି ପ୍ରତ୍ୟାହୃତ ହେବା ପରେ, ଯଦି କୌଣସି ଜମି ଏହି କାର୍ଯ୍ୟାଳୟକୁ ପାରିଶ୍ରମିକ ଦେବା ପାଇଁ ଆବଣ୍ଟିତ ହୋଇଛି, ତେବେ ଏହାକୁ ସେହି ଉତ୍ସକୁ ଫେରିବାକୁ ପଡିବ ଯେଉଁଠାରୁ ଏହା ଆସିଥିଲା; ଅର୍ଥାତ୍, ଜମି ରାଜସ୍ୱ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ଅନୁସାରେ ରାୟତୱାରୀ ଜମି । ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ତାହା ହିଁ ଘଟିଥିବା ଜଣାପଡୁଛି । ଏହି ଜମିକୁ ଜପତି ସନାଦି ଇନାମ୍ ଜମି ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବାର ଅର୍ଥ ଏହା ହେବ ଯେ ଯାହା ଏକଦା ଏକ ସନଦ ଦ୍ୱାରା ଇନାମ୍ ଅନୁଦାନର ବିଷୟବସ୍ତୁ ଥିଲା ତାହା ସରକାର ଦ୍ୱାରା ପୁନଃ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି କିମ୍ବା ଜବତ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଧାରକଙ୍କ ଦଖଲରେ ଥିବା ଜମିକୁ ରାୟୋତବାରୀ ଅଧିକାର ଭାବରେ ରଖାଯାଇଛି । ନିମ୍ନ ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ଅନୁଯାୟୀ, ଅନୁଦାନର ମୂଳ ଚରିତ୍ର କିମ୍ବା ଅନୁଦାନ କିପରି ଏବଂ କେବେ ପୁନର୍ବାର ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଏହିପରି ସାଧାରଣ ଜମି ରୟତି ସ୍ୱତ୍ୱ ଅଧିକାର ଅଧୀନରେ ପରିଣତ ହୋଇଥିଲା ସେ ବିଷୟରେ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ | କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଏହି ଆଧାରରେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିଛନ୍ତି ଯେ ଏହା ସନଦଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକ ୱାତନର ବିଷୟ ଥିଲା ଯାହା ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୁନଃ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଥିଲା କାରଣ ସେବାର ଆଉ ଆବଶ୍ୟକତା ନଥିଲା ଏବଂ ଅନୁଦାନର ଆବଶ୍ୟକତା ଆଉ ନଥିଲା।ସେମାନେ କେବଳ ପୁନଃ ଆରମ୍ଭର ଆଇନଗତ ଫଳାଫଳ ଉପରେ ଭିନ୍ନ ମତ ରଖିଛନ୍ତି ।

ବମ୍ବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ *ରାମିଜ୍ୟାବୀ ମୁକ୍ତୁମ ସାହେବ ବନାମ ଗୁଡୁସାହିବ*[1] ମାମଲାରେ ସେହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେବା ପରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ

[1] 54 Bom L. R. 405

ସମାନ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିଥିଲା । ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଯେଉଁ ସମ୍ପତ୍ତି ମୂଳତଃ ୱତନ ଥିଲା, ତାହା ଏହାର ଧାରକଙ୍କ ପାଖରେ ଜାରି ରଖାଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ବିନା କୌଣସି ସେବା ପ୍ରଦାନ କରିବାର ବାଧ୍ୟବାଧକତାରେ ଏବଂ ଜମି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ଆଦାୟ ସହିତ।ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିଲା ଯେ ଏପରି ଜମି ହସ୍ତାନ୍ତର ଇତ୍ୟାଦି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହାର ବିଶେଷ ଘଟଣା ସହିତ ୱତନ୍ ଜମି ହୋଇ ରହିଲା କି, କିମ୍ବା ଏହା ସାଧାରଣ ରୟତି ସ୍ୱତ୍ୱ କି । ପ୍ରଥମେ ଆବେଦନଟିର ଶୁଣାଣି କରିଥିବା ସେହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଜଣେ ବିଚାରପତି ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ ଯେ ଏହି ଜମି ୱତନ ଜମି ହୋଇ ରହିବ । ବିଶେଷାଧିକାର ଆବେଦନ ଉପରେ, ଦୁଇଜଣିଆ ନ୍ୟାୟାଧୀଶଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ନିୟମ ଏବଂ ପୂର୍ବ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତଗୁଡ଼ିକର ଏକ ବିସ୍ତୃତ ଯାଞ୍ଚ ପରେ ବିପରୀତ ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ ଏବଂ ରାୟ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଜମିର ୱତନ ଚରିତ୍ରର ଅବସାନ ଘଟିଛି ଏବଂ ଜମି ସେହି ରାଜ୍ୟରେ ଜମି କାର୍ଯ୍ୟକାଳର ସାଧାରଣ ଆଇନ ଅଧୀନରେ ଅଛି । ସେହି ମାମଲାରେ ବିଶେଷାଧିକାର ବିଚାରପୀଠ ଦ୍ୱାରା ପହଞ୍ଚିଥିବା ଉପସଂହାର ସହିତ ଆମେ ସହମତ, ଯାହାର ତଥ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲା ସହିତ ସମାନ ଥିଲା । ତେଣୁ ଏହା ମାନିନେବା ଉଚିତ ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଉଠାଯାଇଥିବା ଯୁକ୍ତି ସପକ୍ଷରେ କୌଣସି ନଜିର କିମ୍ବା ନୀତି ନାହିଁ ।

ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକୁ ଖର୍ଚ୍ଚ ସହିତ ଖାରଜ କରାଗଲା |

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :
କ୍ରିଷ୍ଣା ଦାଶ
ଅନୁବାଦିକା
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।